

DOBOGÓKŐI ÜDÜLŐNK VÉGNAPJAI

**A BRDSZ LAPJA
2010. JANUÁR**

T-M-A

Kovács Balázs Marcell felvétele

Vajon kinek lehet mégis érdeke a háromcsillagos, funkcióiban lényegében négycsillagos, wellness központtal, kondi teremmel, jakuzzival, feszített víztükrű medencével felszerelt dobogókői oktatási-, üdülési komplexum lepusztítása?

Durus Máté és Kovács Balázs Marcell fényképei

KINEK LEHET AZ ÉRDEKE?

DOBOGÓKŐI ÜDÜLŐNK VÉGNAPJAI

Feladta a kormány a rendvédelmi dolgozók üdültetését, legalábbis annak oroszlánrészét: alátámasztható indokok nélkül egyszerűen nem hajlandó tovább működtetni, de támogatni sem a dobogókői üdülőkomplexumot.

A hónapok óta folyó tiltakozás és tények semmit sem változtattak a döntésen: január elsejével az itt dolgozó 68 munkavállaló az utcára került, a napokban pedig megkezdődött az épületek „szellemvárákká” pusztítása. A BRDSZ perre készül, a tárca pedig ma már csak abban érzi kompetensnek magát, hogy a miniszterelnök levelét ismertesse minden észérvvel szemben. A háttérben mindinkább, egyre többek számára az üdülővagyon kijátszása körvonalazódik busás haszon reményében. Vagy csupán „fricska” a szakszervezeteknek, s hagyják majd pusztulni, mint például Galatetót immár ötödik éve?

Hiába volt teltház a dobogókői üdülőkomplexumban az év végén, a mulatság csupán az új évnak szólhatott: az ünneplők ugyanis nemcsak az óévtől, hanem a pihenőparktól is búcsúzhattak december 31-én. A hónapok óta zajló egyeztetésnek tűnő tárgyalásoknak, levelezéseknek a tárca, a Központi Szolgáltatási Főigazgatóság illetve az épületegyüttest működtető Humán-Jövő 2000 Kft. egy huszárvágással vetett véget: december utolsó napján az itt dolgozó 68 munkavállalónak egyszerűen felmondtak, január második hetében pedig kikerült a „szálloda bezárt” tábla. Elkezdődött a víz leengedése a tározókból, vagyis elindult az ingatlan teljes fizikai „leépítése”. Vajon kinek lehet érdeke a háromcsillagos, funkcióiban lényegében négycsillagos, wellness-központtal, konditeremmel, jakuzzival, feszített víztükrű medencével felszerelt komplexum lepusztítása? Egyetlen észérv szólhat az amúgy abszurd lépések mellett: ha a területre vagy

az ingatlanra komoly vevőjelölt, -jelöltek vannak, akiknek az az érdeke, hogy minél jutányosabban jussanak a kiszemelt területekhez. Ezzel pedig a végletekig túlhajszolt, kiégéstől szenvedő belügyi dolgozók utolsó esélyeit is elveszik, hogy módjuk legyen rekreálódásra.

De mi is történt?

Szeptember elején jelentette be **Imre János**, a KSZF főigazgatója, hogy átalakul az üdültetés rendszere: végelszámolással megszüntetik a működtető Humán-Jövő 2000 Kft.-t, mintegy 500 dolgozót elbocsátanak, az üdülők sorsát pedig a lehető leggazdaságosabban „alakítják”.

A gazdasági válság eredményeképpen ugyanis összesen milliárdnyi forinttal kevesebb pénzt „oszt” a költségvetés a szervezet részére. Ahhoz pedig hogy – a vezető megfogalmazása szerint –, „az elvonás ne eredményezze a minisztériumok ellátásának elfogadhatatlan mértékű színvonalromlását”, inkább az üdültetéshez nyúlunk, ahol az elvonás jelentős része megtakarítható. **Érdekes kérdés, hogy vajon miért előrébbvaló a minisztériumban dolgozók „jóléte”, mint annak az ötvenezer rendvédelmi dolgozónak a kikapcsolódása, akiken most takarékoskodik a KSZF?**

Így a fenntartott ingatlanok közül csak azok maradnak a főigazgatóság vagyonekezelésében, amelyek állapotuknál és méretükénél fogva alkalmasak az állami feladatok ellátására, illetve gazdaságos üzemeltetésre. Ez a lépés pedig éves szinten ezermilliós megtakarítást hoz a büdzsének. Az átalakítás módja részben működtetés-átadás, amelyre közbeszerzési eljárást írnak ki – „az ingatlanok üzemeltetésére keresnek referenciával rendelkező, szállodaiiparban jártas céget, versenyztetés útján” –, részben pe- ➔

Hatvannyolc kollégájának már felmondtak

Az üdülővagon kijátszása körvonalazódik?

→ dig a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-én keresztüli értékesítés. A megkeresések alapján erre a főigazgató szerint nagy érdeklődés mutatkozik. Ez utóbbi körbe került a belügyi dolgozók számára létesített négy üdülő is, amelyek – az indoklás szerint – rossz állapotúak, jelentős felújítást igényelnének, évek óta használhatatlanok, vagy kimagaslóan magas költségvetési támogatásban részesülnek.

Imre János bejelentette azt is, hogy a főigazgatóság feladatainak ellátásához, az állami vezetők üdültetéséhez nélkülözhetetlen dolgozókat a továbbiakban foglalkoztatnák 150-200 főt, míg a többi, mintegy 400-500 munkavállalót csoportos leépítéssel küldenek majd el. Igaz, itt még felmerült, meg kell vizsgálni, hogy az üdülők új üzemeltetésére kiírt pályázatokban a továbbfoglalkoztatásukat esetleg előírják majd. (Ebből azonban azóta sem lett semmi.)

Kompromisszumkészség

A BRDSZ illetve vele közösen fellépő civil szervezetek és szakértők visszafordíthatatlan kimentési folyamat kezdeté-

ről beszéltek, amelyek lehetetlenné teszik majd a rendvédelmi dolgozók törvényben egyébként garantált rekreációjának biztosítását. A realitásoknál maradvá belátták, hogy a siófoki és a balatonyöröki üdülők működtetése már nehezen kigazdálkodható terhet jelentene, de a balatonlellei és a dobogókői üdülők visszaszerzéséért minden követ megmozgattak. Szerintük ráadásul az átalakítási körben Dobogókő az abszolút kukuktojás, hiszen egyetlen, a bezárása és értékesítése indokaként felhozott érv sem bizonyult megalapozottnak.

S hogy mennyire gyorsan és változékonyan alakult, az amúgy nagyon is egy irányba mutató folyamat?

A december 2-ai Igazságügyi Rendszertani Érdekegyeztető Tanács ülésen **Bárdos Judit** főtitkár felvetésére – miszerint a rendőrség átvenné az üdülőket, működtetés költségük a bevételekből jórészt finanszírozható, a törvényi kötelezettségét, a dolgozók rekreációját pedig másként nem tudja megoldani – **Draskovics Tibor**, akkori igazságügyi és rendészeti

miniszter még úgy válaszolt: „amennyiben a kormány valóban csak a két BM-üdülőt adja el, abból botrányt csinálók!”, s személy szerint támogatta az átvételt.

Jött ezután egy szakszervezeti sajtótájékoztató, majd ezt követette a december 11-ei ülés, ahol már mint leköszönő miniszter Draskovics Tibor kicsit óvatosabban fogalmazott, és egy egészen új dologgal is előállt. Mint mondta: alapos elemzések után jutottak arra, hogy Balatonlellére szükség van az állomány üdültetésének biztosításához. Meglepő fordulat, hiszen az átalakítást korábban vagyongazdálkodási koncepcióval indokolta, ami valószínűleg nem változhatott egyetlen nap alatt. Dobogókővel kapcsolatban viszont már ő is háromszázmillió veszteségről beszélt, amit nem tudnak finanszírozni, igaz, a kérdést még nyitva hagyta azzal, hogy ez a KSZF számítása, ha más számok és kimutatások léteznek, annak utána kell járni. Pedig léteznek...

Az ülésen az érdekvédők külön tárgyalást kértek az üdülőkkel kapcsolatban, amire a miniszter rábólintott, s három nap múlva visszavárta a feleket. Csak-

hogy addigra távozott posztjáról, erről a megállapodásról pedig azóta senki sem hajlandó tudomást venni.

Draskovics Tibor említette azt is, hogy a főigazgatóság Dobogókőn 40 százalékos kihasználtságot mutatott ki, amelynek csupán töredékét teszik ki a kollégák. Valami okból kifolyólag az állomány alig jár az üdülőbe. Azért pedig nem lehet további milliókat befektetni, hogy mások vegyék igénybe a szolgáltatásokat. Hal-kan megjegyezte azt is, az egész évben leterhelt kollégáknak talán sem erejük, sem keretük nincs a rekreálódásra.

Az őt követő **Forgách Imre**, illetve szakállamtikára, **Turi András** már nyilvánvalóvá tették: nincs mód semmilyen alternatív megoldásra. December 19-ei levelében az államtitkár már azt írja, hogy nincsenek a vagyonkezelői kötelezettségekhez és az üzemeltetéshez szükséges források sem a rendőrségnél, sem a kormány büdzséjében. A miniszter január 5-én már bővebben kifejtette az okokat. Elismerte, hogy az átalakítás hátrányosan érinti a rendvédelmi – vagyis éppen az ő képviselte alá tartozó – dolgozókat, de, mint írta, a költségvetés az ő kinevezésekor már elfogadott volt. Vagyis ehhez képest kellett mérlegelniük olyan tételek beiktatását, amelyeket addig nem vettek számba. S az eddigi érvelések hiábavalóságát igazolva ő is változtatlanul 300 milliós tételről beszélt, s mondott újra nemet.

Honnan a számok?

A megállapításokat, a főigazgatóság kimutatásait a dobogókői és a rendőrség által felkért szakértők cáfolják. Az ott dolgozók adatai szerint az igénybe vevők többsége rendvédelmi dolgozó, de vitatják a negyven százalékos kihasználtságot is. Főleg, hogy a csaknem kilencven százalékos balatonlellei, szezonális üdülőjével vetik össze. Nevük elhallgatását kérő szakemberek szerint tökéletesen értelmetlen egy napon beszélni egy néhány hónapig nyitva tartó szálloda, valamint egy teljes évben üzemelő komplexum kihasználtságáról. Érdekes érv ez annak ismeretében is, hogy az a kulturális szférának végül is megmentett Noszvajon működő üdülő a KSZF adatai alapján nem éri el a 31 százalékot sem.

A szakértők cáfolják azt is, hogy egy balatoni ki szálló helyettesítheti egy valószínűs üdülőkomplexum lehetőségeit. Míg az előbbi lényegében elhelyezést, étkezést biztosít, ez utóbbi a tényleges rekreáció teljes tárházát biztosítja a támogatással ráadásul nagyon is elérhető áron a dolgozóknak. Ha az igénybevételről vita is folyik, abban valamennyien egyetérthetnek, nem jó megoldás, hogy a meglévő lehetőségeket is elveszik ahelyett, hogy mind többekkel megértetnék a pihenés fontosságát és próbálnának rávenni őket az üdülésre.

Mi az alapja a mindenki előtt érthetetlen 300 milliós fenntartási kiadásnak?

Az ágyneműt már lehúzták, a lekötött szálláshelyeket visszamondták: „ötvenmilliós bevételtől estek el”

A könyvelési adatok egészen más mutatnak. A rendőrség felkért szakértője szerint is legfeljebb 100 millióból üzemeltethető a 110 szobás komplexum, de ennél lényegesen kevesebb támogatásról szólnak állítólag az ideai adatok. Az egyik szakértő szerint ugyanis a KSZF adataiba egy sor fiktív költséget számoltak bele. Ezt igazolják a bezárás előtti felszólítások is, amelyek a beszállítók lemondásáról szóltak. Ebben 140 millió forint szerepelt, vagyis, hogy fűtés, víz, patyolat illetve működési költségek ennyit tettek ki 2009-ben, s mintegy 112-116 milliót fordítottak bérekre, ami összességében mintegy 252-256 milliós kiadást eredményezett. Ehhez jött viszont a 240 millió forintos bevétel, így

összességében mindössze 12-16 milliós kiegészítő támogatással dolgozott 2009-ben Dobogókő. A szakértő szerint a főigazgatóság adataiba gépbeszerzés, -karbantartás és egyéb más címenek kerültek be olyan számsorok, amelyeknek itt, Dobogókőn nincs nyoma.

A szakértők szerint az „értékesítendők” kritériumában a dobogókői centrum más ok miatt sem fér bele. Nem lepusztult, ráadásul szemben az indoklásokban szereplő több százmilliós felújítási igényekkel, különösebb rekonstrukció nélkül is tökéletesen fogadókész a szálloda. Olyannyira, hogy a váratlan bezárás után komplett csoportok üdülését valamint több, már megrendelt kon-

ferenciát kellett a vezetőknek lemondaniuk, ezzel pedig már eleve ötvenmilliós bevételtől esett el a komplexum.

A jogászok egyébként több szempontból sem értik a történeteket.

Nem találnak választ arra a kérdésre, miként jutott a KSZF számára előírt kétmilliárdos megtakarítás fele éppen az üdültetésre, mikor az a szervezet működésének csupán 12 százalékát teszi ki? Ahogy érthetetlen az is, honnan van pénz az elbocsátott dobogókői százmilliós végkielégítésére. Arról nem is beszélve, hogy a vagyongazdálkodásra „szegődött” vagyonkezelő miként lehet a pénz „jó gazdája”, hiszen a leépített munkavállalók nemcsak egyszeri 100 milliós kiadást jelentenek, de hamarosan a mun-

→ kanékküli központokban lesznek, ahol segélyre újabb tízmilliókat visznek majd el. Ezeket az összegeket a foglalkoztatásukkal megtartották volna. A tökéletesen értelmetlen lépéseket egyébként közülük többen is „szakszervezeteknek szánt fricskának” értékelik, hogy bele mertek szólni a „nagyok dolgába”. Tartanak attól, hogy Dobogókő is a galyatetői, vagy a balatonfüredi üdülők sorsára jut, amelyek ötödik éve az enyészete, a korábban milliókból felújított ingatlanok ma is ott hevernek, pusztulnak gazdátlanul.

„Sukoró 2. (?)”

– ahogy a legutóbbi IRÉT ülésen **Dávid Tibor**, a Független Rendőr Szervezet képviselőjében az eddigi „siketek párbeszédét”, Bárdos Judit szakmai küzdelmét summásan összefoglalta. Január 16-án Forgács Imre miniszter már csak „mellékesen” annyival intézte el Dobogókő kérdését: a gazdasági válság miatt elkerülhetetlen volt az üdülési rendszer átalakítása, majd a labdát szakmai helyetteséhez, Turi Andrásnak gurította. Ő is csak konstataulta a szakszervezeti vezető, Bárdos Judit küzdelmét, mondván: már annyiszor és annyiféleképpen hangszerelte a kérdést, de hát olyan helyzet állt be, amire borzasztóan nehéz reagálni, s nincs mozgásterük. Majd továbbpasszolta a labdát **Kotán Attila** főosztályvezetőnek, aki már úgy zárta rövidre a vitát, hogy hatáskörük mindössze a Miniszterelnöki Hivatal levelének felolvasására terjed ki. Eszerint pedig a balatonlellel üdülő – Bárdos Judit határozott közreműködésének köszönhetően – megmarad, 50 milliót biztosítanak ennek működtetéséhez, Dobogókőt viszont el kell felejteni. Azt a kérdést is, hogy vállalja-e a tárca a bíróságon is annak felelősségét, hogy ennek hiányában nem tudják majd biztosítani a rendvédelmi dolgozók törvényben garantált rekreációját, egyetlen szóval intézte el Turi András: igen...

Mi állhat az észérvekkkel nehezen értelmezhető eltökéltség mögött?

A hírek szerint megvan a leendő vállalkozó, vevő, üzemeltető, és 2009-ben már nézték „vállalkozók” a területet, azonban nem nyilatkozik senki hivata-

A vizet leengedik, az épület később magától is szétfagy, lepusztul...

losan ezekről a helyszíni tárgyalásokról, és nincs hivatalos információ a leendő vállalkozó kilétéről sem. A Blikk információi szerint több, mint két tucat, most állami tulajdonban lévő üdülőt, villát és szállodát értékesíthet a kormányzat, csak kettő, a Balatonöszödön és Tihanyban található üdülők maradnak az államnál, 14 szálloda üzemeltetésére pályázatot írnak ki, és 29 olyan ingatlan van, amit piacra dobhatnak. Dobogókő is ezek között van.

Korai még hasznosításról beszélni(?)

– Nagyon korai még akár egyetlen szálloda eladásáról is beszélni, nem ez a cél, hanem hogy pénzt spóroljunk a költségvetésnek. A különböző üdülők, szállodák üzemeltetése évente több mint egy milliárd forintba kerül az államnak, egyszerűen nincs ennyi pénzünk – magyarázta **Szollár Domokos** kormánybiztos is az okokat. – Ki kell mondani: a kormány nem ért a szállodák működtetéséhez, abban a vendéglátós cégek a jók, ezért írunk ki 14 üdülő üzemeltetésére nyílt közbeszerzési pályázatot – tette hozzá.

szobát, mint korábban. További 37 szállodára nem írnak ki pályázatot, azok a Miniszterelnöki Hivataltól a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő (MNV) Zrt.-hez kerülnek. Ezek közül ötöt más állami szerv használhat tovább, hármat jelenleg is bérlő üzemeltet. Van viszont 29 olyan ingatlan, amit információink szerint eladásra szánnak a vagyonkezelőnél. Itt is arról beszélnek, hogy még korai a szállodák hasznosításáról beszélni.

Értébecslők szerint

Az MNV Zrt.-nél jelenleg is egyeztetnek az ingatlanokról, még értébecslés sincs, nagyjából 2 hónap múlva érdemes visszatérni a kérdésre, akkor lesznek konkrét információk. Az ingatlanszakértők szerint viszont amelyik épületben vagy éppen telekben fantáziát látnak a befektetők, az könnyen gazdára találhat. Értébecslők szerint az összesen 29 eladni tervezett ingatlanért a legjobb esetben közel 10 milliárd forintot kaphatnak, a többség szerint 2-4 milliárd forintot, viszont szinte biztosan kereshet az eladásokon a vagyonkezelő. Egy másik szakember arra hívta fel a figyelmet, hogy a jó elhelyezkedésű telkek esetében az is elképzelhető, a vásárló hajlandó nagy árat fizetni, az ott lévő, rossz állapotú épületet pedig lebontatja és újat épít helyette. A Blikk-ben megjelentre reagálva Imre János közleményt adott ki. Ebben újra felidézte a folyamatokat: a KSZF 22 működő üdülő támogatási igényét, kihasználtságát és műszaki állapotát felmérte, ami alapján 16 üdülő va-

gyonkezelésben tartására látott lehetőséget, míg a többi üdülő – az állami tulajdon fennmaradása mellett – a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-hez kerül. A továbbra is a főgazgatóság vagyonkezelésében maradó üdülők közül kettőt hosszabb távon is a főgazgatóság fog üzemeltetni, míg 14 üdülő esetében – a tulajdonjog és a vagyonkezelés állami kézben maradása mellett – külső vállalkozó végzi majd az üzemeltetést. E vállalkozókat nyílt közbeszerzési eljárásban választja ki a főgazgatóság olyan módon, hogy a nyertesekről szóló döntés már a következő kormány megbízatása alatt szülessen meg. Szó sincsen tehát privatizációról, hiszen ezek az üdülők állami tulajdonban és vagyonkezelésben maradnak, a működtetésüket végző, nyílt közbeszerzés során kiválasztott vállalkozókról pedig a következő kormányzat dönthet majd. A dobogókői üdülő több száz millió forint összegű pótlólagos támogatására a társtárca sincs módja. Ennek megfelelően az ingatlan a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. kezelésébe kerül át, amely az azzal kapcsolatos döntéseit az állami vagyonról szóló törvény rendelkezései szerint hozza meg. Ez a döntés a későbbiekben szólhat az ingatlan más állami szerv vagyonkezelésébe adásáról, de akár az értékesítéséről is. Mindenesetre ebben a kormányzati ciklusban a dobogókői ingatlant az MNV Zrt. nem fogja értékesítésre meghirdetni, így azt értelemszerűen eladni sem lehet. Ennek megfelelően sem vevője, sem külső vállalkozó üzemeltetője sincsen az ingatlannak, és ebben a kormányzati ciklusban nem is lesz. A hi-

vatalos közlemény szerint az ingatlan forgalmi értékéről nem készült szakértői vélemény, mivel sem annak értékesítéséről, sem pedig az értékesítés előkészítéséről nem született döntés. A Központi Szolgáltatási Főgazgatóság mindössze visszaadja az ingatlant az állami vagyon kezelésére a törvény szerint főszabályként hatáskörrel rendelkező Magyar Nemzeti Vagyonkezelőnek, mivel az üdülő további fenntartását költségvetési források hiányában nem tudja biztosítani. Annak vizsgálata, hogy a leghatékonyabban miként hasznosítható az üdülő, a vagyonkezelői jog átvételét követően az MNV Zrt. feladata lesz.

Fű alatti privatizáció?

Az események nyomán a Civil Dobogó Szív Egyesület „El a kezekkel Dobogókőtől!” jelszóval tiltakozásra szólítja a civil társadalmat és a civil szervezeteket. *Kérjük, hogy a MeH-nek, a KSZF-nek, az IRM-nek és az MNV-nek küldjék el elektronikusan, tértivevényesen a csatolt információkérő levelet (értelemszerűen saját aláírással és címmel ellátva, aktuális dátummal), és fejezzék ki tiltakozásukat az esetleg bekövetkező és vélhetőleg küszöbön álló fű alatti privatizáció ellen. Ne feledjék: a BM-üdülőt 1950-53 között vérrel és verejtékkel építették a Dömösről gyalog felvezényelt márianosztrai politikai foglyok, minden egyes kövéhez ez a történelem hozzátapad. Sem ez, sem pedig Dobogókő páratlan természeti értéke és szakralitása nem engedi meg a közvagyon magánkézbe juttatását és Dobogókő privatizálását.*

Kun J. Viktória

Elfogadhatatlan a nettó jövedelmek csökkentése

A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete elfogadhatatlannak tartja a megajánlott rendőrségi béren kívüli juttatások mértékét. A BRDSZ követeli a rendvédelmi szférában is a nettó jövedelmek szinten tartását!

A rendőrségi dolgozók az egyharmadát kapják meg a Miniszterelnöki Hivatal alkalmazottainak járó cafetéria-juttatásnak, amin joggal háborodtak fel – jelentette be **dr. Bárdos Judit** főtitkár január 8-ai sajtótájékoztatóján. Hangsúlyozta, hogy a 13. havi jövedelem megvonása őket is éppúgy sújtja, mint a többi közszolgálati dolgozót, s így elvárható, hogy a veszteségért kompenzálják a rendőröket is.

Változás a korábbi évekhez képest, hogy megszűnt a nyugdíjpénztári támogatás, az étkezési hozzájárulás és az iskolakezdési támogatás. A jelenlegi járan-

dóság: a szolgálati jogviszonyban állók – a fegyveres testületek tagjai – kapnak ruházati költségtérítést, a közalkalmazottakkal és köztisztviselőkkel együtt helyi utazási bérletet valamint egyéb béren kívüli juttatásként a szolgálati jogviszonyban állók bruttó 115 ezer forintot, a közalkalmazottak és köztisztviselők bruttó 191 500 forintot (a tőlük megvont ruhapénz kompenzációjával együtt). Ezek összesítve nem érik el a tavalyit, s nem lehet elvárni a túlterhelt rendőröktől, hogy további többletmunkával próbálják pótolni a kieső jövedelmet. Ezért a miniszterelnökhöz fordul a szakszervezet, hogy növelje meg a cafetéria összegét.

A szakszervezet kiáll a rendőrök rekreációját szolgáló, a Központi Szolgál-

Vezda László felvétele

tatási Főigazgatóság (KSZF) kezelésében lévő két újabb üdülőnek napirenden lévő bezárása ellen is. A főtitkár felvetette: közvetlenül **Bajnai Gordonnal** akarnak tárgyalni, ha annak nem lenne eredménye, fel kell készülni arra, hogy a többi rendvédelmi szakszervezet képviselőivel együttműködve találják meg a érdekeik érvényesítésének módját. **(d)**

REAGÁLT A MINISZTERIUM

Nem tudunk annyit adni, mint korábban

A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezetének főtitkára sajtótájékoztatóján elhangzottakra reagálva kötelességünk a közvéleményt tájékoztatni arról, hogy az IRM az elmúlt években folyamatosan fenntartotta az érdekegyeztetés jogszabályokban rögzített fórumait. Utoljára tavaly decemberben hívtuk össze az Igazságügyi és Rendészeti Érdekegyeztető Tanácsot – az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanácsban kötött megállapodás ismeretében – ahol javaslatot tettünk a jogszabályban meghatározott béren kívüli szolgáltatások körére és mennyiségére. A javaslatot a büntetés-végrehajtás területén tevékenykedő két szakszervezet elfogadta, s írásban megállapodást kötött az igazságügyi és rendészeti miniszterrel e kérdéskörrel.

Az IRM a jövőben is fenn kívánja tartani az érdekegyeztetés fórumait, s ezeken kívül is mindent megtesz a szakszervezeti jogok érvényesítése és a munkavállalók (jelen esetben zömében hivatásos jogviszonyban állók) érdekében. Tavaly a megszűnt 13. havi fizetés pótlására irányult a minisztériumi szándék, s sikerült is a béren kívüli juttatásokat ilyen körben meghatározni, de többször hangsúlyoztuk, hogy idén a cafetéria-rendszerben nem tudunk annyit és olyat szolgáltatni, mint az előző évben. Változtalanul célunk tartjuk a korábbi miniszternek az érdekegyeztetés fórumán bejelentett vállalásának betartását, hogy a

sokszor nehéz körülmények között, esküjük szerint életüket is kockáztató hivatásos szolgálati viszonyban álló rendőrök, büntetés-végrehajtási dolgozók reáljövedelme a nehéz gazdasági helyzetben, a költségvetési megszorítások időszakában se csökkenjen.

A rendvédelmi ágazat 2010. évi keresetalakulására vonatkozó célkitűzés – összhangban a kormánynak a közszféra egészének keresetalakulására vonatkozó céljaival – a nettó jövedelmek szinten tartása. Mindez több intézkedés együttes hatásának eredményeként valósul meg:

1. 2010. évi SZJA-csökkentés, ami illetménytől függően jelentősen növeli a nettó jövedelmeket, a 180-360 ezer forint/fő/hó illetménysávban legalább 1 havi többletjövedelmet jelent);
2. Az Egységes Közszolgálati Sztrájkbizottság és a kormány képviselőinek megállapodása egyszeri bruttó 98 ezer forint összegű kereset-kiegészítésre teremt lehetőséget 340 ezer forint/hó keresetig.
3. Ezt egészítik ki a rendőrségnél és a büntetés-végrehajtás szervezeteinél is a természetbeni juttatások, melyek egy része cafetéria-rendszerben, más részük egyéb jogszabály alapján jár, illetve adható.

Országos Sajtószolgálat, 2010. január 8.

Kiadó: Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

KÖZLEMÉNY

A rendőrség területén működő szakszervezetek (BRDSZ, Független Rendőr Szakszervezet, Rendészeti Védegylet, Tettekrész Magyar Rendőrség Szakszervezete) képviselői a mai napon tartották első egyeztető tárgyalásukat a rendőrség teljes munkavállalói körét érintő 2010. évi tervezett cafetériarendszerről.

Az Rendészeti és Közigazgatási Dolgozók Szakszervezete az egyeztetés előtt jelezte csatlakozási szándékát, amelyet a jelenlévők elfogadtak.

Az érdekképviselők elkészítették azt a megállapodás-tervezetet, amelyet pénteken kívánnak aláírni.

Az elmúlt évek alatt ez az első olyan megmozdulás, amelyben együtt kíván működni a rendőrség területén az összes szakszervezet.

DR. BÁRDOS JUDIT (BRDSZ)
PONGÓ GÉZA (FRSZ)
KATUS KÁROLY (RV)
SZIMA JUDIT (TMRSZ)

EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS

mely létrejött a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete (BRDSZ), a Független Rendőr Szakszervezet (FRSZ), a Rendészeti Védegylet (RV) és a Tettekrész Magyar Rendőrség Szakszervezete (TMRSZ), mint a rendőrségi dolgozók érdekeinek képviselőjét ellátó reprezentatív szakszervezetek valamint a Rendészeti és Közigazgatási Dolgozók Szakszervezete között.

Az aláíró felek 2010. január 20-ai ülésükön áttekintették az elmúlt időszakban a munkáltatóknak és a kormányzatnak a személyi állomány helyzetét hátrányosan befolyásoló intézkedéseit és az alábbiakat állapították meg:

- a Hszt. legutóbbi módosításakor a kormányzat a szakszervezetekkel történő megállapodással ellentétesen olyan törvényjavaslatot terjesztett be, melyben a cafetéria összegét a mindenkori köztisztviselői illetményalap 3-15-szörösében határozta meg, szemben a közszolgálatban elfogadott 5-25-szörös aránnyal,
- a szakszervezetekkel történő egyeztetés nélkül fogadtatták el a Hszt. 37/A, 38/B és 53/G szakaszait,
- az IRM rendelet tervezetében a hivatásos állomány tekintetében háromszoros, (minimális) a köztisztviselői munkavállalók részére ötszörös összeget állapított meg, s a 2010. január 15-én megtartott IRET-ülésemnek emeléséről nem kívánt tárgyalni.

A közalkalmazottak tekintetében az ORFK követte az ötszörös összeget.

Fenti – a rendőrségi munkavállalókat hátrányosan érintő Hszt. és a 2010. évi béren kívüli juttatások és cafetériarendszert jelentő – intézkedések ellen aláíró felek közösen lépnek fel, melynek végrehajtása érdekében az alábbiakban állapodnak meg:

1. A szakszervezetek a kialakult helyzetben igénybe vesznek minden olyan – jogszabályok által biztosított – eszközt, amely elősegítheti a kérdésben történő előrelépés lehetőségét.
2. Akcióikról, lépéseikről előzetesen egyeztetve, közösen tájékoztatják a közvéleményt és tagságukat.
3. A tervezett intézkedések, akciók végrehajtására közösen, saját eszközeik igénybevételével mozgósítják tagságukat.
4. A közös akciókkal, intézkedésekkel kapcsolatosan felmerült a felek által egyeztetett és elfogadott költségeket egyenlő részben, (1/5-1/5 arányban) az egyes szervezetek tagjainak mozgósításából adódó költségeket – tagságuk tekintetében – önállóan finanszírozzák.
5. Abban az esetben, ha a MK. Alkotmánybírósága dönt a rendvédelmi szervek sztrájktilalmának feloldásáról, a szakszervezetek a lehető legrövidebb időn belül felméri megvalósításának lehetőségét.

Budapest, 2010. január 20.

Dr. Bárdos Judit sk.

BRDSZ főtitkár

Katus Károly sk.

RV elnök

Pongó Géza sk.

FRSZ főtitkár

Szima Judit sk.

TMRSZ főtitkár

Vincze Tibor sk.

RKDSZ elnök

„SZÉGYEN, GYALÁZAT”: AMI EDDIG FIXEN JÁRT,
AZ MA VÁLASZTHATÓ KEDVEZMÉNY

Patthelyzetre ultimátum

Ultimátumot adtak a munkavállalók: vagy Bajnai Gordonnal tárgyalnak, vagy az utcára vonulnak. A kormány február elsejéig kapott haladékot, hogy keressen „mozgásteret” annak érdekében, hogy a rendvédelmi dolgozókat érintő ideai változásokról érdemben tárgyalhassanak. Rövid és érdemtelen maradt az Igazságügyi és Rendészeti Érdekegyeztető Tanács (IRÉT) ülése, a munkavállalók érdekvédői berekesztették és kivonultak a teremből.

A minisztériumnak „nincs mozgásteret”

Bő egyórás érdemi egyeztetés nélküli ülés után a munkavállalók nem látták értelmét a további tárgyalásnak és asztalt bontottak az Igazságügyi és Rendészeti Érdekegyeztető Tanács ülésén. Nem volt ugyanis nagyon más választásuk, miután **dr. Forgács Imre** igazságügyi és rendészeti miniszter szűk tíz perces, jegyzetlapjain körülbelül öt bő mondatba foglalt mondanójával rövidre zárta az érvek-ellenérvek ütköztetését.

„Jelenleg nem látható olyan változás, amely bővítené a mozgásteret” – tudatta az egybegyűttekkel. A viszonylag egyértelmű közlendőjének bevezetőjében mindenkit tájékoztatott a „hírről”, miszerint a 2008-as gazdasági válság bizony súlyos helyzetet teremtett, ami véletlenül sem üres absztrakció, vagy szlogen. S hogy szavait igazolja, konkrét számokat is hozott: a veszteség 2008-2009-ben a világon 50-60 ezer milliárd dollár volt, ami nem kevesebb, mint a Föld egy egész éves GDP-je. Így hát igazán nincs mit csodálkozni a hazai költségvetésen, hi-

Kovács József felvétele

szen a történetek Magyarországot is negatívan érintették.

Az üdültetésből kellett „lefaragni”

Így, valamelyest közelítve, illetve elérve az IRÉT témáját, példaként említette azt az egymilliárdos elvonást, amit éppen a köztisztviselők üdültetéséből voltak kénytelenek lefaragni. Ez pedig óhatatlanul a rendszer átalakítását vonta maga után. Szerinte azonban ennek (mármint a nehézségek) ellenére mindenkinek értékelnie kellene, hogy a korábban tett vállalásukat, a rendészeti szféra nettó kereseteinek szinten tartását teljesítették. A miniszter szerint több intézkedés együttes hatásának eredményeként, így a SZJA-csökkentése, a havi 340 ezer forint alatti jövedelemmel rendelkezők egyszeri 98 ezer forintos bérkifizetésével, valamint a béren kívüli juttatásokkal ez sikerült. Azon pedig gondolkodik a tárca, hogy azoknak, akik havi 160 ezer forintnál kisebb a jövedelmük, az év második felében újabb 98 ezer forintos kiegészítést utalnak. A cafetériára vonatkozó bírálatokat, ez az egyik fő sé-

relmezett pont, ami miatt az érdekvédők az egyeztetést kezdeményezték, a miniszter már eleve azzal vágta vissza, hogy annak szférák közötti összehasonlítása csak komplex módon lehetséges, másként nem megalapozott. Majd megértést és türelmet kért az egybegyűttektől és egy újabb, szintén a gazdasági válságnak is betudható rendkívüli helyzetre, a BKV-sztrájkra hivatkozva kimentette magát és a további egyeztetést szakállamtitkárára bízta.

Így hát már **Turi András**tól igyekezett konkrét válaszokat kapni napirend előtti kérdésekkel **Bárdos Judit**, a BRDSZ főtitkára, arra: vajon miért nem került és mikor tűzik napirendre a két üdülő, Dobogókő és Balatonlelle kérdését a tanácskozás? Majd nehezményezte azt is, hogy szakértői anyagok nélkül kapnak tervezeteket ad-hoc jelleggel véleményezésre, 24 órás határidővel.

Ne beszéljenek arról, amit én is tudok!

A szakállamtitkár először is technikai okokkal magyarázott bizonyos csúszásokat a minisztériumban, majd újabb

rendkívüli helyzetre, a minisztercserére hivatkozva mentette a tárcát, miért is nehézkes az ügyek menete. Az üdülőkérdésben, amelyben emlékeztetett rá, hogy azt Bárdos Judit többször, többféle „hangszerelésben” már előhozta, ismét a válság teremtette helyzetet okolta, majd **Kotán Attila**, főosztályvezetőnek adresszálta a kérdést, aki viszont annyit vállalt: felolvassa a Miniszterelnöki Hivatal állásfoglalását. Ennyire szól ugyanis az ő mandátumuk. Bárdos Judit viszont megint a tárca felelősségét firtatta, vagyis, hogy vállalják-e annak ódiáját, ha a bírósághoz fordulnak, amiért a változtatások miatt nem tudják a dolgozók törvényben garantált rekreációját biztosítani? Turi András egy gyors „igen”-nel lépett is a további napirendi pontokra, előrebocsátva: senkinek sem jó az az állapot, amit a gazdasági válság okozott, s őt nem kell arról meggyőzni, hogy jó lenne, ha a dolgozók többet kapnának. Arra kért mindenkit, hogy a hatékony munka érdekében erről ne is beszéljenek az ülésen.

Van-e értelme tárgyalni?

Ezen a ponton viszont már valamennyi érdekvédőben elsőként az merült föl: van-e egyáltalán értelme tárgyalni a semmiről, ha egyszer mozgástér nincs, ahogy meggyőzni sincs miről a kormányoldal résztvevőit. Bárdos Judit meg is kérdezte, van-e értelme bármit is napirendre venni, miközben tudomásul kell venniük, hogy a minisztériumi dolgozók annyira le vannak terhelve, hogy nekik nyilván természetesen jár az éves szinten elfogadott 750 ezer forintos cafetéria, míg a rendvédelmi dolgozóknak mindössze 115 ezer a kifizetés.

Dávid Tibor, a Független Rendőrszakszervezet főtitkár-helyettese mélységesen felháborítónak nevezte, hogy olyan dolgokról tanácskoznak, amelyekről már döntés született, a dokumentum aláírása pedig órák kérdése. Mint mondta, nem akarnak utcára vonulni, de ha nem lesz előrelépés, kénytelenek lesznek megtenni. „A dolgozók minden nap teszik a dolgukat, olyannyira kifáradtak, hogy kell valami pozitívum a kormánytól.

A választások előtt pedig mindenkinek az érdeke, hogy rendben menjenek a dolgok.” – tett célzást az esetleges demonstráció lehetőségére Dávid Tibor, aki egy sor változtatási tervet nehezményezett.

A rendvédelem „mostohagyerek”

Az érdekvédők elszántsága, elkeseredettsége nem véletlen, hiszen hosszas értetlenséget hozott még a minisztérium résztvevői között is például egy olyan elfogadott módosítás, amit, mint kiderült, még maga a tárca sem ismert. Ehhez pedig Turi András kommentárja csak ráerősített, aki annyit kért biztosan, hogy „a rossz állapot teremtette nem kívánt helyzet nem kívánt következményeit kerüljük el!” Majd biztosított mindenkit arról hogyha egy centimétert el tudnának mozdulni, azonnal megtennék.

Bárdos Judit szerint viszont hiteltelenné válik a kormány, mikor a gyermekei közül csak az egyiket érzi édes gyermekének, most pedig a rendvédelem egyértelműen mostohagyerek. Az pedig – mint fogalmazott a főtitkár asszony – elképesztő, hogy csak az igazságügyi és rendészeti tárcának nulla a hatásköre, ki-

zárólag ők nem képesek semmit elérni munkavállalóik érdekében. „Szégyen és gyalázat, hogy az iskolatámogatás ma választható kedvezmény, míg eddig fixen járt! Ruhapénz és bérlet, ami maradt – fakadt ki a szakszervezeti vezető, aki kijelentette: a 2009-es helyzetből nem tudnak engedni. Más vezetők azt nehezményezték, hogy nincs is igazán kivel harcolniuk, „ők kivonták a kardot”, csörgetik, de nincs kinek.

Utolsó felszólítás!

A szakállamtitkár szerint „csörgetni lehet és érdemes”, majd végtelenül együttérzően biztosított mindenkit arról, postásszerepét vállalja, vagyis legfeljebb átadja az üzeneteket. A láthatóan egyoldalú egyeztetés után a résztvevők ötperes szünetet kértek, majd megállapodtak a nyomásgyakorlás menetéről. A tanácskozást berekesztették, pontokba foglalva tájékoztatták a tárcát állásfoglalásukról, amelyben egyebek mellett személyes találkozót kértek Bajnai Gordonnal. Ehhez ultimátumot is adtak: február elsejéig várnak...

KJV

ULTIMÁTUM: FEBRUÁR ELSEJÉIG!

Ultimátumot adtak: a rendvédelmi szakszervezetek bejelentették, február elsejéig várnak, ha addig nem jön létre az egyeztetés, az azt jelzi: a kormány nem tartja fontosnak a szakszervezeti követelések teljesítését a rendőrségen...

Ne korlátozzák a rendőrség dolgozóinak sztrájkjogát!

A rendőrségi szakszervezetek egységes véleménye szerint a rendőröket is meg kell, hogy illesse a sztrájkjog, mert a jelenlegi szabályozások aránytalan korlátozást jelentenek, és azok az Alkotmányban foglaltakkal is szögesen ellentétesek.

Paczolay Péter úrnak
Alkotmánybíróság elnöke

B U D A P E S T

Tisztelt Elnök Úr!

A Tettekre Kész Magyar Rendőrség Szakszervezete 2009. február 16-án beadvánnyal fordult a Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságához, tekintettel arra, hogy a rendőrök sztrájktilalmát jelentő jogszabályi akadályok nyilvánvalóan aránytalanul korlátozzák totális mértékben a rendőrség dolgozóinak sztrájkjogát.

Az Alkotmánybíróság a TMRSZ beadványát 221/B/2009. szám alatt nyilván tartásba vette.

Figyelemmel az utóbbi években a hivatásos állományú személyek munkajogi feltételeinek fokozatos és elfogadhatatlan arányú romlására, az Európai Unióban létjogosultsággal bíró sztrájkhoz való jogot szeretnénk a Tisztelt Alkotmánybíróság eljárásának és döntésének segítségével Magyarországon is biztosítani a rendészeti dolgozók számára.

E témakörben a Független Rendőr Szakszervezet beadvánnyal élt az állampolgári jogok országgyűlési biztosánál. Prof. Dr. Szabó Máté országgyűlési biztos a rendőrök sztrájktilalmával kapcsolatos állásfoglalását az AJB 6567/2009. számon jegyzett jelentésében foglalta össze, melynek alapján beadvánnyal fordult a T. Alkotmánybírósághoz.

A rendőrségi munkavállalók érdekei-

nek eredményesebb képviselete céljából 2010. január 25-én megalakult Demonstrációs Bizottság tagjaiként azzal a tiszteletteljes kéréssel fordulunk Elnök Úrhoz, hogy a TMRSZ beadványát és az állampolgári jogok országgyűlési biztosának fentiek szerinti beadványát mielőbb, lehetőség szerint soron kívül napirendre tűzni, megtárgyalni és döntésüket a felvetett tárgykörben meghozni szíveskedjenek!

A rendőrségen belül működő szakszervezetek egységes álláspontot képviselnek abban a tekintetben, hogy a rendőröket is meg kell, hogy illesse a sztrájkjog, azt teljes mértékben tiltani aránytalan és az Alkotmányban foglaltakkal ellentétes.

Budapest, 2010. január 25.

Tettekre Kész Magyar Rendőrség Szakszervezet Jogi Iroda
1136 Budapest
Fonyódi út 13/B. emelet
Rendőrség Szakszervezete

Béligyi és Rendvédelmi Dolgozó Szakszervezete

Tisztelt Elnök Úr!
Független Rendőr Szakszervezet

Rendészeti Védegyelet

Rendészeti és Közigazgatási Dolgozók Szakszervezete

Szima Judit főtájtár

Dr. Bírdos Judit főtájtár

Pongó Géza főtájtár

Katus Károly elnök

Vincze Tibor elnök / 1/

GYERMEKÜDÜLTETÉS 2010

A tábor Fonyód Alsóbélatelepen helyezkedik el a Balaton déli oldalán, közvetlenül a tóparton.

A BRDSZ aktív tagjainak gyermekei után 13 000 forint térítési összeget kell fizetni, nem aktív BRDSZ-tag, illetve MKKSZ-tag térítési díja 23. 000 forint, „külsősnek” pedig 30 000 forintot kell fizetni. A kommandós tábor „külsős” térítési díja 35 000 forint. A férőhelyek jelentős részét az alapszervezetek már lefoglalták. Jelentkezni lehet azonban az alábbi létszámok betöltésére:

június 16-tól június 23-ig	sporttábor	60 gyermek részére
június 23-tól június 30-ig	tánc-tábor	25 gyermek részére
július 7-től július 14-ig	kommandós tábor	40 gyermek részére
július 7-től július 14-ig	rendőrtábor	20 gyermek részére

Meg fogjuk találni az eszközöket

– Február 1-jéig adtak határidőt a szaktárcának, illetve Bajnai Gordon miniszterelnöknek a rendőri és belügyi dolgozók szakszervezetei az egyenruhások béren kívüli juttatásainak rendezésére. Ha nem tudnak megegyezni, akkor az utcára vonulnak. Az érdekképviseletek ugyanis megalázónak tartják, hogy a minisztériumi dolgozók cafetériakerete négyszer akkora, mint a rendőröké. Itt van velünk a vonalban Bárdos Judit, a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezetének főtitkára. Jó reggelt kívánok.

Ezt nem lehet elviselni

- Jó reggelt kívánok.
- Mekkora ez az összeg, amit önök maximum egy évben kaphatnak úgynevezett béren kívüli juttatásként?
- 2010-re a minisztérium 115 ezer forint bruttó összeget állapított meg, ezen kívül a hivatásos állomány kap még ruhapénzt és Budapesten utazási költség-térítést. Ennyi.
- Mire hivatkozva húzták meg ezt a plafont?
- A nehéz gazdasági helyzetre, hogy nincs több pénz.
- És akkor a minisztériumi dolgozók esetében ez miért nem áll?
- Nekünk nem az a problémánk, hogy nekik mennyi van, hanem, hogy nekünk csak ennyi. Ha tudomásul vesszük ezt az összeget, ez azt jelenti, hogy minimum 100 ezerrel, de általában 120-130 ezer forinttal kevesebbet kap 2010-ben béren kívüli juttatásként egy rendőr, vagy egy rendőrségi közalkalmazott, mint 2009-ben. Ezt nem lehet elviselni.
- Ezért a cafetériacsökkentés miatt már nem most kezdtek el tiltakozni, jó pár alkalommal szóvá tették. Mostanáig tudomásom szerint előrelépés nem történt az ügyben. Miben bíznak a következő bő egy hétben mi történik?
- Abban bízunk, hogy a miniszterelnök egyszer a regnálása alatt eljön hoz-

zánk, a rendvédelmi érdekképviseletekkel leül tárgyalóasztalhoz, és egy valószínűségi tényfeltárást végighallgat. Ha ezek után nem kapjuk meg azt a pénzt, az egy másik ügy. Mintegy 5,5 milliárd forinttal kevesebbet kapunk ebben az évben, mint tavaly.

– Küldtek személyes meghívót Bajnai Gordonnak, mármint, hogy hallgassa önöket végig?

– Egyrészt már írtunk Bajnai Gordonnak e tárgyban levelet, a BRDSZ legalábbis írt, de úgy ítélem meg, hogy Túri András szakállamtitkár hivatott arra, hogy a meghívást a miniszterelnök részére tolmácsolja.

A szakszervezetek egymás közt egyeztetnek

– Azért a rendőrök érdekvégyesítő képessége meglehetősen korlátozott, hiszen sztrájkolni nem tudnak. Mit várnak, ha februárig nem sikerül megállapodni, és önök utcára vonulnak, annak milyen következményei lehetnek?

– Nézze, én nagyon elégedett vagyok, hogy a BKV-érdekképviseletek ki tudták harcolni, hogy legalább a juttatásaik nem úgy csökkennek 2010-ben, mint ahogy akarták nekik csökkenteni. A rendőrök nem alkalmasak arra, hogy megbénítsák Budapest életét, mert nem sztrájkolhatnak. Nem csak ők nem, hanem a rendőrségi közalkalmazott, a rendőrségi köztisztviselő sem. Meg fogjuk találni az eszközöket, amelyek alkalmasak arra, hogy érdekeinket érvényre juttassuk.

– Nem árulja el, hogy milyen akcióra készülnek?

– Nem. Még van bő két hetünk arra, hogy a szakszervezetek egyeztessék egymás között stratégiájukat, taktikájukat. Bízunk abban, hogy Bajnai Gordon egy nagyon racionális gondolkodású ember, aki rájön arra, hogy a rendvédelemtől nem szabad ezt a pénzt elvenni.

Szakszervezet presztízse

– Én csupa jót kívánok önöknek, viszont tegyük fel, hogy nem sikerül ez a találkozó Bajnai Gordonnal, vagy ha esetleg mégis sikerül, akkor nem tudnak elérni konkrét eredményeket. Abban az esetben mi történik a rendőri állománnyal? Hiszen folyamatosan azt halljuk, hogy borzasztó kevés rendőr van Magyarországon, egyre kevesebb fiatal szeretne rendőr lenni, és hát a közbiztonságról finoman szólva sem lehet jókat mondani mostanában. Mi lesz ennek a vége?

– Azt hiszem, egyre többen jelentkeznek a rendőrséghez felvételre. Ha ma felvesznek valakit, az nem jelenti azt, hogy holnap ki lehet engedni fegyverrel az utcára. Nekik legalább két év kell ahhoz, hogy rendőrré váljanak. Ha a rendőrség visszanyeri a szakmai presztízsét, akkor talán egy egészen más szituáció fog kialakulni. Ezt a presztízst vissza kell kapnia. Nem önmagától veszítette el: ehhez nagyon sok mindenki és nagyon sok körülmény hozzájárult.

– No, de ha jól sejtem, ehhez a presztízshoz azért hozzá tartozik a tisztességes bér, a hozzá járó juttatások és amik vonzóvá teszik ezt a pályát.

– Minden szociális jellegű juttatás megszűnt a rendőrségen 2009. december 31-ével, amikor például az iskolakezdési támogatást is választható elemnek tették be a cafetériába, vagy a végre kiharcolt önkéntes nyugdíjpénztári támogatást is megvonta a munkáltató. Nincsenek már üdülőlőink, nincsenek bölcsődék, óvodák, nincs könyvtár, nincs szolgálati lakás, nincs semmi. Akkor pedig megkérdezem, ha még fizetés sincsen, tisztességes fizetésre gondolok, akkor miért érdemes rendőrnek jönni? Miért érdemes azokat a korlátozásokat vállalni, ami a rendőrléttel együtt jár?

(A fenti interjú Bárdos Judittal 2010. január 18-án hangzott el a Lánchíd Rádióban. Szerkesztett változat.)

LEVÉL AZ OMBUDSMANHOZ

Dr. Szabó Máté

állampolgári jogok országgyűlési biztosa

Tisztelt Országgyűlési Biztos Úr!

A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete nevében fordulok hivatalukhoz egy, a rendőrség állományába tartozókat hátrányosan érintő, véleményünk szerint jogilag aggályos kérdésben. Az alábbiak tekintetében véleményét szeretném kikérni.

Szakszervezetünk – tagjaink ügyében – eljárhat munkügyi perben. A másodfokú ítélet a felekkel történt közlést követően anyagi jogerő tekintetében is jogerőre emelkedik és végrehajthatóvá válik. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban pp.) 273. § (3) értelmében „A felülvizsgálati kérelem benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya”.

A másodfokú bíróság ítéletének megfelelően a munkáltató kifizette a munkavállaló elmaradt illetményét és felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a másodfokon eljáró bíróság ítéletével szemben, ugyanakkor nem élt a Pp. 273. § (3) bekezdésének második fordulatával, miszerint „a határozat végrehajtását a Legfelsőbb Bíróság kérelemre kivételesen felfüggesztheti”.

A Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és helyt adott a munkáltató felülvizsgálati kérelmében foglaltaknak. Ezt követően a munkáltató a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról 1996. évi XLIII. törvény (továbbiakban

Hszt) (3) bekezdésére hivatkozva miszerint „A jogalap nélkül kifizetett illetmény 60 napon belül írásbeli felszólítással visszakövetelhető a hivatásos állomány tagjától.” a már korábban jogerős bírói döntésnek megfelelően kifizetett összeget visszakövetelte.

Álláspontunk szerint a másodfokú bíróság jogerős döntése értelmében kifizetett összeg nem jogalap nélkül kifizetett illetmény, mivel az egy jogerős döntés értelmében került kifizetésre, így az nem követelhető vissza. A munkáltató véleményünk szerint mulasztott, mert nem kérte a Legfelsőbb Bíróságot az anyagi jogerő felfüggesztésére. Szakszervezetünk véleménye szerint a Pp. és a Hszt. fent hivatkozott rendelkezései – jelen esetben – nem harmonizálnak egymással és egy a munkavállalókat hátrányosan érintő joggyakorlat kialakulásához vezetett. Mondjuk ezt annak ellenére, hogy ismerjük a Legfelsőbb Bíróság BH 2003. 341 számú, hasonló témában született döntését.

Kérem, szíveskedjék válaszában tájékoztatni szakszervezetünket, hogy a munkáltatót terheli-e mulasztás a munkáltató jogosan jár-e el amikor jogerős döntés alapján kifizetett illetményt, a Legfelsőbb Bírósági döntést követően jogalap nélkül kifizetett illetményként visszaköveteli ez a gyakorlat alkotmányossági szempontból aggályos-e?

Budapest, 2010. január 20.

Tisztelettel:

dr. Bárdos Judit főtitkár

Egyenruhások fenyegetettségben

Ha ma egy rendőr a szolgálattal összefüggő (akármilyen „apró”) bűncselekményt követ el, és a bíróság kimondja a vétkeességét, egy januártól hatályos törvénymódosítás szerint azonnal elbocsátják. A jogszabályváltozás a több mint negyvenezer rendőr mellett a büntetés-végrehajtás s a nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjait is érinti.

Az efféle dolgok korábban sem számítottak bocsánatos bűnnek: akit a parancsnoka feljelentett, aligha úszta meg következmények nélkül. Igaz, a bíróság többnyire pénzbüntetést szabott ki, és az ötven-százezer forint önmagában is elég szigorú jogkövetkezménynek számított, hiszen egy tiszthelyettesnek akár a havi fizetése mehetett rá olyan fegyelmeztetésre, amelyért másutt esetleg csak „leordítják” a munkavállaló fejét. Januártól a pénzbüntetés összege is változott: a minimális összeg háromezerről 75 ezer-

re, a maximum pedig 10,8 millióról 100,8 millióra nőtt.

– Rossz, elhamarkodott, megalapozatlan és teljességgel indokolatlan – így minősíti a döntést a Független Rendőr Szakszervezet. Hasonló véleményen van a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók

Szakszervezete is. Mind a két szervezet kifogásolta, hogy erről nem egyeztettek sem a rendőrség vezetőivel, sem az érdekképviselletekkel.

Az FRSZ ezért az Alkotmánybírósághoz, a BRDSZ pedig miniszterhez fordult.

(dl)

T-MA

A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete lapja

1903 Budapest Pf. 314.

Budapest, XIII. Pozsonyi út 56.

Tel.: (1) 237-4347 (titkárság),

237-4348 (üdülési felelős)

E-mail: brdsz@brdsz.hu

www.brdsz.hu

Tördelőszerkesztő, címlap: **Czita Károly**
Fényképek: **Durus Máté, Kovács Balázs**
Marcell, Kovács József, Vezda László
Olvasószerkesztő: **Pintér Melinda**
Főszerkesztő: **dr. Dura László**
Felelős kiadó: **dr. Bárdos Judit**

Szerkesztőség: 1068 Bp., Benczúr u. 45.
Telefon, fax: (1) 338-4059

Végleg kivonult a kormány a rendvédelmi dolgozók dobogókői üdültetéséből. Január 4-én elbocsátották a dolgozók többségét, lehúzták a rollót: bezárták a szállodát, az épület kísértetkastély lett.

Durus Máté és Kovács Balázs Marcell fényképei

A Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány 2010. évi pályázata

Üdülési Csekk

A MIÉNK

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány a szociálisan hátrányos helyzetű személyek részére üdülésük, pihenésük, rekreációjuk elősegítése érdekében az alábbi pályázatokat hirdeti meg:

Pályázat megnevezése	Támogatási keret
Erőst nyár – Nyugdíjasok részére	1 500 millió Ft
Esély a pihenésre - Fogyatékossgal élő személyek részére	300 millió Ft
Szolidaritás – Munkavállalók részére	1 300 millió Ft
Vakációs Program – Szakiskolai tanulók részére	100 millió Ft

A pályázat teljes szövege, valamint a kérelem benyújtásához szükséges „PÁLYÁZATI ADATLAP 2010” a www.udulesicsekk.hu alapítványi honlapról tölthető le.

A pályázatok benyújtásának határideje:
2009. december 1 – 2010. január 31.

- SZALLÁS ES HOZZÁ KAPCSOLODÓ
EGYEB SZOLGÁLTATÁSOK
- ÉTKEZÉS
- UTAZÁSI
SZOLGÁLTATÁSOK
- VONATUTAK
- BUSZUTAK
- HAJÓUTAK
- SÉTAREPÜLÉS
- AUTÓPÁLYADÍJ
- KULTURÁLIS
SZOLGÁLTATÁSOK
- MOZIJEGYEK
- EGÉSZSÉGMEGŐRZÉS,
BETEGSÉGMEGELŐZÉS
- FÜRDŐ ES USZODAI
SZOLGÁLTATÁSOK
- SPORT ES SZABADIDŐ
SZOLGÁLTATÁSOK
- ÁLLAT- ES NÖVENYKERTI
BELÉPŐK
- KÖLCSÖNZÉS
- BELFÖLDI
UTASBIZTOSÍTÁS
- INTERNET ELŐRIZETÉS
- KERESSE
A PLUSZ SZOLGÁLTATÁST
NYUJTÓ HELYSZÍNT!

MILYEN SZOLGÁLTATÁSOKÉRT FIZETHET ÜDÜLÉSI CSEKKEL?

Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvánnyal, illetve ennek háttérintézményével szerződésben lévő több mint 12 000 szolgáltatónál használható fel.

Az elfogadóhelyeket a helyszínen matrica jelzi, Üdülési Csekk ELFOGADÓHELY jelzéssel.
Az elfogadóhelyek címlistája megtalálható a www.udulesicsekk.hu honlapon.

Üdülési Csekk
ELFOGADÓHELY

